

Sygn. akt VI U 6/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2017 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: M. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 28 listopada 2014 r., znak: (...)

w sprawie: M. P.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu M. P. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 22 września 2014 r. na stałe,
- 2) stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VIU 6/15

UZASADNIENIE

Organ rentowy decyzją z dnia 28 listopada 2014 roku odmówił ubezpieczonemu M. P. urodzonemu (...) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczony wniosek o przyznanie prawa do renty złożył 22 września 2014 roku. Odwołanie od tej decyzji złożył ubezpieczony wnioskując o zmianę decyzji i przyznanie prawa do renty z tytułu czę..., czę..., z tytułu niezdolności do pracy powołując się na swój stan zdrowia. Sąd Okręgowy ustalił, iż ubezpieczony spełnia przesłanki stażowe do uzyskania prawa do renty, bo to wskazał organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie. Ponieważ sporną okolicznością było to czy stan zdrowia ubezpieczonego uzasadnia przyznanie mu prawa do renty Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych. W pierwszym zespole, który wydawał opinię 7 grudnia 2015 roku byli specjalista medycyny pracy, kardiolog, reumatolog i neurolog i ten pierwszy zespół w opinii, która znajduje się na karcie 14 stwierdził, że ubezpieczony jest sprawny ruchowo, neurologicznie bez objawów patologicznych, wydolny krążeniowo, zdolny do wykonywania dotychczasowej pracy. Ponieważ ubezpieczony zakwestionował wnioski tej opinii Sąd dopuścił dowód z drugiego zespołu biegłych, którzy wydali swoją opinię 21 października 2016 roku na karcie 77 i następnym akt sprawy. W składzie tego zespołu byli lekarze neurolog i ortopeda. Neurolog orzekł, że z powodów neurologicznych

ubezpieczony jest zdolny do pracy, natomiast ortopeda stwierdził częściową niezdolność do pracy ubezpieczonego od 22 września 2014 roku na stałe powołując się na zmiany zwyrodnieniowe kolana lewego, zmiany chorobowe obu kończyn dolnych, które powodują istotne upośledzenie zdolności do pracy za..., wykonywany w zawodzie murarza. Ortopeda uzasadnił, że ciężka praca fizyczna wymagająca poruszania się po nierównym terenie uzasadnia przyznanie takiej częściowej niezdolności do pracy. Sąd dopuścił też w sprawie z uwagi na to, że w pierwszym zespole w ogóle nie było ortopedy Sąd dopuścił też dowód z opinii ortopedy, który w swojej opinii z 3 września 2017 roku na karcie 152 i następnym potwierdził opinię poprzedniego ortopedy, co do istnienia u ubezpieczonego częściowej niezdolności do pracy istniejącej od 22 września 2014 roku na stałe. Organ rentowy w swoim piśmie procesowym z 2 października 2017 roku nie zakwestionował wniosków tej opinii, zgodził się z nią w związku z powyższym brak było podstaw do dalszego prowadzenia postępowania. Sąd uznał, że te dwie opinie biegłych, opinia ortopedy z drugiego zespołu i opinia ortopedy doktora F.

[f00:04:48.806]

mogą stanowić podstawę wyrokowania, są miarodajne dla oceny stanu zdrowia tym bardziej, że organ rentowy zastrzeżeń do opinii nie zgłosił. Biegli wzięli pod uwagę całość dokumentacji medycznej, przebadali ubezpieczonego. Z opinii drugiego zespołu biegłych wynika, że ortopeda dysponował dodatkową dokumentacją lekarską poza tą, którą dysponował organ rentowy. W związku z powyższym Sąd Okręgowy uznając, że zostały spełnione w sprawie przesłanki określone w art. 57, 58 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS na podstawie art. 477 ze znaczką 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w punkcie 1-szym wyroku. Natomiast z uwagi na to, że biegli ortopedy dysponowali dodatkową dokumentacją medyczną Sąd Okręgowy stwierdził, że nie zaistniały przesłanki do określenia odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji i dlatego w punkcie drugim wyroku na podstawie art. 118 ust. 1A uznał brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.